

سیستم پشتیبانی پس از
خشونت جنسی کجاست؟

آزار - تجاوز تقصیر من نیست!

خشونت جنسی - اطلاعاتی برای افرادی
که تحت خشونت جنسی قرار گرفته اند.

Association for
Struggle against
Sexual Violence

www.cinselsiddetlemucadele.org/en
www.csdestek.org/fa

تهیه: انجمن مبارزه با خشونت جنسی

طراحی:

تصویر سازی: اوزگه اوزگونر

چاپ نوامبر 1.2020

چاپ آگوست 2.2023

شرح تصویر: گیج، خشمگین، ناراحت، مضطرب.
تمام این حالات گذرا هستند.

این بروشور حاوی اطلاعات مختلفی در مورد خشونت جنسی است؛ این اطلاعات میتواند خاطرات ما را از خشونت زنده کند یا تأثیرات مختلفی را بر ما بگذارد. اگر متوجه این موضوع شدیم، میتوانیم با نفسهای عمیق و آهسته خودمان را آرام کرده و خواندن را متوقف کنیم و زمانی که احساس آمادگی میکنیم ادامه دهیم.

سلام،

این بروشور برای بزرگسالان بالای ۸۱ سالی است که تحت خشونت / آزار جنسی قرار گرفته‌اند. در آن، شما می‌توانید اطلاعاتی در رابطه با مواردی که ممکن است برای دریافت پشتیبانی در خصوص چگونگی و مراکز مورد پیگرد قرار دادن آزار جنسی، مورد نیازتان را بیابید، همچنین در این بروشور اطلاعاتی در مورد پروسه پزشکی و قانونی در دسترس است. رویه‌های پزشکی و قانونی بیان شده مطابق با قوانین سال ۰۲۰۲ است، پس این امکان وجود دارد که در آینده تغییر کرده یا منسوخ شوند و شاید ما با رویه‌های متفاوتی مواجه شویم. اگر هویت جنسیتی یا گرایش جنسی ما در به رسمیت شناختن خشونت‌هایی که در معرض آن قرار گرفته‌ایم، باعث ایجاد مانع می‌شود یا دسترسی ما را به پشتیبانی و عدالتی خواهی که به آن نیاز داریم، دشوار می‌کند، می‌توانیم از سازمان‌های مردم‌نهادی که به شکل ویژه در چنین مسائلی فعالیت دارند، درخواست راهنمایی و مشاوره کنیم. برای اطلاعات جامع و دقیق در این باره می‌توانید به وبسایت csdestek.org مراجعه کنید.

واژه نامه‌ی اصطلاحات به کار برده شده در بروشور

بازمانده: این اصطلاح برای افرادی که در مواردی از زندگی خود، مورد خشونت جنسی قرار گرفته‌اند، به کار برده می‌شود. به عنوان انجمن مبارزه با خشونت جنسی، ما ترجیح می‌دهم بطور کلی، جدا از روندهای قانونی، از عبارت «بازمانده» به جای عبارت «قربانی» استفاده کنیم. با این وجود، هر کدام از ما آزاد است تا هر توصیفی که برای خود مناسب می‌داند را انتخاب کند.

خشونت جنسی: انواع اقدامات، رفتارها و مداخلات را تعریف می‌کند که شامل تلاش و تهدید علیه جنسیت است که بدون رضایت صریح و واضح فرد یا در مواردی که او نمی‌تواند رضایت دهد، اتفاق می‌افتد. این اقدامات و رفتارها ناشی از میل و نیاز جنسی نیست. آنها اعمال خشونت امیز هستند که برای اهدافی مانند ارعاب، ایجاد قدرت بر فرد و مجازات آنها انجام می‌گیرد.

آزار جنسی، تجاوز، تعرض: این موارد، انواعی از خشونت جنسی هستند که در قانون مجازات ترکیه با عناوین مشخصی از قبیل آزار جنسی (آزار)، تعرض جنسی (تماس آزاردهنده، اقدام به تجاوز و مواردی از این دست) و آزار جنسی کودکان، تعریف شده‌اند. بنابراین ممکن است شما این اصطلاحات را در نهادهایی که ارائه دهنده‌ی خدمات پشتیبانی هستند، به وفور بشنوید.

خودیاری: این اصطلاح برای حمایت از خود و کمک به خود به کار برده می‌شود. به این معنی که فرد در راستای نیازهای عاطفی، روانی خود برای غلبه بر مشکل موجود، بدون تکیه بر دیگران، از تلاش، اراده و منابع خود استفاده کند.

دفاع شخصی: به معنی دفاع از خود در موارد ضروری و در مواجهه با حملات خشونت‌آمیز با استفاده از نیروی فیزیکی است.

سیستم پشتیبانی: ما از این اصطلاح به عنوان «شبکه‌ای از آشنایان یا متخصصین که برای افرادی که تحت خشونت جنسی قرار گرفته‌اند، خدمات پشتیبانی ارائه می‌دهند» استفاده می‌کنیم. افراد داخل این شبکه لزوماً نباید متخصص باشند، اما می‌توانند متخصص هم باشند، به عنوان مثال، دوست (دوستان) ما، اعضای خانواده‌ی ما، روانشناس یا روانپزشک ما یا صرفاً افرادی که با آن‌ها عقیده یا رویکرد مشترک داریم. علاوه بر سیستم پشتیبانی شخصی، ما می‌توانیم از «سیستم پشتیبانی سازماندهی شده» استفاده کنیم که اشاره دارد به شبکه‌ای مشتمل بر سازمان‌های مردم‌نهاد و نهادهایی که در هماهنگی با همدیگر در کشوری که ما در آن زندگی می‌کنیم، بر روی این مسئله فعالیت دارند. ما انتخاب می‌کنیم که کدام فرد در سیستم پشتیبانی ما گنجانده شود، چراکه خود ما بهتر می‌دانیم که چه شکل از حمایت و پشتیبانی برای ما خوب است.

طرح ایمنی: طرح ایمنی، یکسری طرح‌(های) ویژه‌ی اضطراری است که ما با توجه به شرایطمان و با ارزیابی خطراتی که ممکن است تجربه کنیم، آن را شکل می‌دهیم. اگر از قبل مورد خشونت قرار گرفته‌ایم یا خطری جدی ما را تهدید می‌کند، می‌توانیم این طرح را آماده کرده و در صورت لزوم از آن استفاده کنیم. طرح ایمنی، می‌تواند عملکرد و محافظت ما را از خود در محیطی که نمی‌دانیم در صورت وقوع خشونت یا شوک احتمالی چه عکس‌العملی نشان دهیم، آسان‌تر کند.

من مورد خشونت جنسی قرار گرفته‌ام...

خشونت یا تعرض جنسی، شکلی از خشونت که «برخی افراد بنا به یکسری از دلایل در معرض آن قرار می‌گیرند» نیست. هر فردی ممکن است مورد تعرض جنسی قرار بگیرد و نمی‌توان آن را بر اساس ویژگی‌ها یا رفتار فرد مورد خشونت قرار گرفته، تعریف کرد.

مهم نیست
تعرض جنسی
چگونه رخ داده
به هر حال
تقصیر ما
نیست.

فردی که مرتکب خشونت یا تعرض جنسی می‌شود ممکن است کسی باشد که دوست‌اش داریم یا صرفاً او را می‌شناسیم یا ممکن است فردی باشد که او را نشناسیم.

خشونتی که توسط فرد مرتکب، علیه ما اعمال شده، می‌تواند شامل آشکال متعددی از قبیل تجاوز، اقدام به تجاوز، آزار جنسی، نوازش یا لمس جنسی ناخواسته یا اعمال زور برای انجام عمل جنسی ناخواسته باشد.

تجاوز جنسی انتخاب مجرم و تقصیر مجرم است، جرم است و مجازات دارد.

واکنش ما در طول تجاوز جنسی هر چه باشد، این درست‌ترین واکنشی است که ما در آن لحظه برای خودمان انتخاب می‌کنیم (از جمله عدم پاسخ به آن). تمام تصمیماتی که ما در طول و بعد از خشونت می‌گیریم، مربوط به ایمنی و شرایط ما است. پس از تجاوز جنسی، اولویت اول ما باید امنیت خودمان باشد. اول از همه، ممکن است انتخاب درست برای رفتن به جایی باشد که از نظر جسمی و روحی در امان باشیم.

در فرایند خشونت / تعرض جنسی یا پس از آن، غیر عادی نیست که یکسری اثرات منفی را تجربه کنیم. در بین شناخته شده ترین تجربیاتی که می تواند منجر به به ترامای روانی شود، عمل تعرض یا خشونت جنسی قرار دارد.

به هر حال، ما باید در نظر داشته باشیم که تراما، تجربه ای شخصی است؛ هر کسی که حادثه ای تراماتیک را تجربه می کند، الزاما از ترامای روانی رنج نخواهد برد. هنگامی که فرد دیگری مرزهای شخصی ما را زیر پا می گذارد، ممکن است نیازها و خواسته های مختلفی داشته باشیم، مثل نیاز به مجازات فرد مرتکب شده، نیاز به احساسات خوب و در امان بودن، نیاز به بازگو کردن مستقیم آنچه که تجربه شده و یا نیاز به فراموشی و انکار کردن آنچه که اتفاق افتاده است. احساسات و نیازهای حس شده پس از تجربه کردن خشونت ممکن است از فردی به فرد دیگر متفاوت باشد.

گزینه های ما

مورد خشونت قرار گرفتن، شرایطی غیرمنتظره و غیرمعمول است. گنجی پس از خشونت یا ندانستن اینکه چه باید کرد، طبیعی است. ما در صورت مورد تعرض جنسی قرار گرفتن، تنها یا درمانده نیستیم.

در موقعیتی که قرار داریم، می توانیم سیستم های پشتیبانی زیادی برای نیازها یا درخواست های خود تشکیل دهیم یا برای تشکیل آن، درخواست حمایت کنیم. علاوه بر گام های خودیاری و حمایتی که از جانب آشنایان دریافت می کنیم، می توانیم گزینه های مختلفی را هم در نظر بگیریم، از جمله خدماتی که می توانیم به عنوان یک حق از آن برخوردار شویم، مانند حمایت پزشکی، حمایت روانی و گزارش حادثه ای خشونت.

در موقعیتی که

قرار داریم،

می توانیم

سیستم های

پشتیبانی زیادی

برای نیازها یا

درخواست های

خود تشکیل دهیم

یا برای تشکیل

آن، درخواست

کمک کنیم.

گزینه‌های زیر را می‌توان پس از خشونت جنسی دنبال کرد:

باور داشتن به خودمان: به عنوان افرادی که تحت خشونت جنسی قرار گرفته‌ایم، ممکن است تمایل داشته باشیم که به خود شک کنیم، خود را سرزنش کنیم و خود را مسئول (آنچه که اتفاق افتاده) بدانیم، هم به این دلیل که آنچه اتفاق افتاده است را درک کرده و به خود بگوییم «دیگر نگذار اتفاق بی‌افتد!» و هم به دلیل باورهای نادرستی که در جامعه جا افتاده است. این مسئله می‌تواند ما را به سمت انکار کردن خشونتی که در معرض آن قرار گرفته‌ایم سوق دهد. وقتی چنین حسی داشتیم، می‌توانیم اغلب به خود یادآوری کنیم که تحت هیچ شرایطی ما مسئول اعمال خشونت نیستیم و اینکه ما هیچ وقت سزاوار خشونت نیستیم. حقیقتی که گاهی اوقات ما نمی‌توانیم حمایتی که انتظار داریم را حتی از جانب خانواده بیابیم، به این معنی نیست که خشونتی که ما تجربه کرده‌ایم واقعی نیست یا تقصیر ما است. احساساتی که هر فرد بعد از خشونت حس می‌کند، شیوهی بیان این احساسات و نحوه‌ی کنار آمدن با آن‌ها، متفاوت است. واکنش‌ها و رفتارهای ما نمی‌تواند ملاک سایرین برای باور کردن یا نکردن ما باشد. آنچه اهمیت دارد این است که ما به خود باور داشته باشیم و آنچه که تجربه کرده‌ایم را خشونت بدانیم.

واکنش‌ها و رفتارهای ما نمی‌تواند ملاک باور افراد باشد مهم این است که به خودمان ایمان داشته باشیم و حادثه‌ای را که با آن مواجه شده‌ایم به عنوان خشونت تعریف کنیم

به کسی که اعتماد دارید حرف بزنید: ممکن است، خشونت را که تجربه کرده‌ایم برای فردی که به او اعتماد داریم، بازگو کرده و از او تقاضای حمایت کنیم. این فرد می‌تواند از نزدیکان (بستگان) یا فردی متخصص باشد. خود عمل بیان و به اشتراک‌گذاری به حمایت عاطفی ما کمک خواهد کرد. فرآیند پس از خشونت باری نیست که ما به تنهایی آن را حمل کنیم یا با آن دست و پنجه نرم کنیم. ما می‌توانیم اطلاعات را تا هر اندازه که می‌خواهیم با فرد یا افرادی که انتخاب می‌کنیم، به اشتراک بگذاریم. ما می‌توانیم از آن‌ها درخواست‌های متفاوتی داشته باشیم، مثلاً اینکه صرفاً گوش کنند یا به ما مشورت دهند یا ما را همراهی کنند یا برای رفع نیازهای دیگر به ما کمک کنند. ما به بهترین نحو می‌توانیم تشخیص دهیم که به چه افرادی اعتماد کنیم. با فردی که به وی اعتماد دارید حرف بزنید.

ما می‌توانیم
اطلاعات را
تا هر اندازه
که می‌خواهیم
با فرد یا
افرادی که
انتخاب می‌کنیم
به اشتراک
بگذاریم

دریافت خدمات بهداشتی: معاینه پزشکی پس از خشونت، چه آسیب جسمی وارد شده باشد چه نه، عملی حمایتی است. مواردی از قبیل ضربه، آسیب داخلی، بیماری‌های مقاربتی، بارداری ناخواسته و... که ما از آن آگاه نیستیم می‌تواند به موقع شناسایی، پیشگیری و معالجه شود. هر دو مورد بررسی روانشناسی و معاینه پزشکی بسیار مهم است. به علاوه، موسسات مراقبت‌های بهداشتی ممکن است امکان جمع‌آوری و مستندسازی برخی از شواهد را به موقع فراهم کنند، حتی اگر هنوز تصمیم به گزارش خشونت نداشته باشیم. در هر شرایطی ما باید سلامت خود را در اولویت قرار دهیم.

به غیر
از معاینه
فیزیکی،
ارزیابی
روحي نیز
بسیار مهم
است.

گزارش خشونت: خشونت جنسی تقصیر ما نیست. تقصیر مرتکب و جرم وی است. اگر مورد تجاوز جنسی قرار گرفته‌ایم، این اساسی‌ترین حق ما است که شکایت کنیم. پس از خشونت جنسی، ما تنها نیستیم. ما نباید از بابت آن خجالت بکشیم و آن را پنهان کنیم. موسساتی موظف به ارائه‌ی پشتیبانی هستند و متخصصانی وجود دارند که خدمات مناسبی را برای بازماندگان در ترکیه ارائه می‌دهند. یک جامعه‌ی مدنی قوی، رسانه‌های اجتماعی و افکار عمومی وجود دارد که از بازماندگان در ترکیه حمایت می‌کند. صرف نظر از اینکه روند قانونی چگونه پیش می‌رود، عدالت‌خواهی می‌تواند فرآیندی توانمندساز باشد، هرچند به خودی خود آزردهنده باشد.

مشاوره‌ی حمایتی: جدای از موارد فوق، دریافت یک حمایت حرفه‌ای برای بهبود مهارت‌های مقابله با اثرات منفی خشونت جنسی یا تجاوز بر ما می‌تواند بیشتر از آنچه فکر می‌کنیم حمایت‌کننده باشد. ما ممکن است اثرات آسیب‌زایی مانند تغییرات عاطفی را تجربه کنیم که باعث تحریک محرک‌هایی که ما را به یاد خشونت می‌اندازد، فلش‌بک‌ها، اختلال استرس پس از سانحه و افسردگی در ما شود. در راه درمان پس از یک تجربه‌ی آسیب‌زا مانند خشونت جنسی، مهم است که از مشاوره‌ی روانشناختی و درمانی تحت نظر کارشناسانی بهره‌مند شویم که ما را قضاوت نمی‌کنند و در برخورد با موارد خشونت جنسی با تجربه هستند، می‌توانیم به آن‌ها اعتماد کنیم.

مهم است که ما از روانشناسانی که در مواجهه با موارد خشونت جنسی تجربه دارند مشورت و جلسات درمان بگیریم.

بررسی گزینه‌های مختلف: روند بهبودی پس از خشونت یک روند مستقیم نیست، بلکه فراز و نشیب دارد. گاهی اوقات می‌تواند کوتاه باشد، گاهی اوقات طولانی. ممکن است فراز و فرودهایی نیز وجود داشته باشد. البته، ما نباید انتظار داشته باشیم که همواره قوی باشیم. ما باید همچنین به یاد داشته باشیم که تنها نیستیم. حتی اگر از آن آگاه نباشیم، باز ممکن است جایگزین‌های متعددی برای حمایت از ما وجود داشته باشد. بررسی گزینه‌ها می‌تواند به ما کمک کند تا بدانیم چه چیزی برای ما خوب است و این کمک خواهد کرد تا قوی باشیم. به عنوان مثال، اگر نمی‌خواهیم یک شکایت حقوقی ارائه کنیم، می‌توانیم گزینه‌های گزارشی را که می‌توانند ناشناس باقی بمانند، بررسی کنیم (نقشه خدمات پشتیبانی: مبنی بر مطالعات و گزارشات سازمان‌های غیردولتی و غیره).

اگر نمی‌خواهیم
گزارش قانونی
تهیه کنیم
می‌توانیم
گزینه‌های
گزارش‌دهی را که
می‌توانند ناشناس
باقی بمانند،
بررسی کنیم.

همچنین، انواع مختلفی از فعالیت‌های درمانی در دسترس ما هستند، مانند استفاده از منابع خودیاری که می‌توانیم به تنهایی انجام دهیم، شرکت در فعالیت‌هایی که شامل همکاری با سایرین است، مشغول کردن خود در روابط اجتماعی که فکر می‌کنیم برای ما خوب است، جستجوی اشکال مختلف حمایت، دنبال کردن مشاغلی که مطلوب ما هستند، شرکت در فعالیت‌های مختلف ورزشی و هنری، حمایت و الهام گرفتن از داستان زندگی یک شخص معروف و یادگیری دفاع شخصی. اگر در هنگام گزارش حادثه در موقعیتی باشیم که برای دادن مشخصات خود تردید کنیم؛ می‌توانیم از طریق CIMER یا Alo ۳۸۱ با محرمانه نگه داشتن هویت خود درخواست قانونی ارائه دهیم. در این مورد، هویت ما در هیچ پرونده‌ای ثبت نخواهد شد.

فرآیندی که من پس از خشونت جنسی تجربه می‌کنم یا در دوران کودکی تجربه کرده‌ام و ضمن آن، روند التیام و بهبودی پس از خشونت، نمی‌تواند من را تعریف کند. من به همان اندازه کامل هستم من هستم با تمام تجربیاتم.

«تصمیم گرفتم برگه‌ی شکایت نامه‌ای را پر کنم...»

صحبت در مورد خشونت جنسی، به ویژه در مورد خشونت جنسی که با آن مواجه بوده‌ایم و افشای آن برای دیگری اغلب آسان نیست. این یک واقعیت است که تصمیم به «عدالت خواهی» به هر شکلی که باشد و اینکه ما مجبور به توضیح مکرر حادثه باشیم، می‌تواند برای ما یک فرآیند چالش برانگیز باشد. با این حال، این تصمیم همچنین می‌تواند به ما کمک کند تا با به نتیجه رساندن پرونده و گرفتن نتیجه‌ای که می‌خواهیم، خود را توانمند کرده و احساس کنترل بر زندگی خود را به دست آوریم. داشتن اطلاعات در مورد سیستم فعلی و فرآیندهای شکایت کیفری می‌تواند در کاهش نگرانی از موقعیت‌های ناآشنا و احساس آمادگی بیشتر موثر باشد.

گام های اولیه :

- پس از تصمیم‌گیری برای گزارش خشونت، اول از همه می‌توان در پلیس (یا ژاندارمری)، در دادستانی یا در نزدیک‌ترین بیمارستان، گزارشی ارائه کنید. (شما می‌توانید مناطق خدماتی و اطلاعات تماس موسساتی را که می‌توان از طریق آن‌ها درخواست ارائه داد، از نقشه‌ی واحدهای خدمات پشتیبانی استانبول پیدا کنید).

- اگر رفتن به این مکان‌ها سخت است، می‌توانیم با شماره تلفن 155 پلیس (یا خط تلفن 156 ژاندارمری) حادثه را گزارش کرده و درخواست کمک کنیم.

- اگر در محیطی هستیم که نمی‌توانیم صحبت کنیم، می‌توانیم برنامه‌ی پشتیبانی زنان (KADES) مرتبط با مقامات مجری قانون را برای پشتیبانی اضطراری دانلود و استفاده کنید. KADES یک برنامه‌ی هوشمند است و برای مداخله‌ی فوری در موارد خشونت یا تهدید به خشونت ایجاد شده است. در اپلیکیشن KADES یک دکمه وجود دارد که در مواقع اضطراری با فشردن دکمه، اطلاعات موقعیت مکانی شما به نزدیک‌ترین ایستگاه پلیس منتقل می‌شود. اپلیکیشن KADES به 11 زبان از جمله ترکی، کردی، انگلیسی، فرانسوی، عربی، روسی، فارسی، اسپانیایی، ازبکی، قرقیزستانی و آلمانی خدمات ارائه می‌دهد و برای استفاده افراد خارجی آماده شده است. اگر ترکی بلد نیستید، استفاده از برنامه KADES بسیار آسان است، برای یادگیری از نحوه استفاده از برنامه از یکی از بستگانی که ترکی می‌داند کمک بگیرید، در مواقع اضطراری برای شما مفید خواهد بود.

- هنگام مراجعه به پلیس، بیمارستان یا دادستانی، همراهی با فردی که به او اعتماد دارید می تواند کمک کننده باشد. اگر ترکی بلد نیستید، بسیار مهم است که کسی که شما را همراهی می کند، ترکی صحبت کند و اقامت قانونی در ترکیه داشته باشد. نباید فراموش کرد که یک خارجی که اقامت قانونی در ترکیه ندارد، در معرض خطر اخراج است.

- اگر شما یک خارجی هستید که اقامت قانونی در ترکیه را ندارید، ممکن است با خطر اقدامات اداری مواجه شوید، زیرا هنگام درخواست به اداره پلیس، اجازه اقامت قانونی در ترکیه ندارید. به همین دلیل، اگر شما یک خارجی هستید که اقامت قانونی در ترکیه ندارید، توصیه می کنیم به جای اداره پلیس، درخواست شکایت خود را به دفاتر دادستانی ارائه دهید.

- این حق ماست که در هر یک از مؤسساتی که گزارش خود را در آنجا ثبت می کنیم، درخواست وکیل کنیم. بنا به درخواست، یک وکیل برای افراد تعیین می شود (از سوی کلانتری، دادسرا یا دادگاه). اگر در اداره پلیس یا دادستانی درخواست وکیل کنید، با توجه به مقررات کاری و اداری کانون های وکلا، به طور تصادفی برای شما یک وکیل در نظر گرفته می شود. اما مشخص نیست که وکیل منصوب شده آیا زبان شما را می داند یا خیر، آیا او در خصوص امور خارجی ها / پناهندگان مجرب است یا خیر. با این حال، می توانید درخواست کنید که اظهارات شما از طریق وکیل خود یا به طور مستقیم در حضور مترجم گرفته شود. به جز اداره پلیس و دادستانی، وکلای مجرب دیگری در دفاتر حقوقی و کانون وکلا هستند که تخصص ویژه ای در مورد حقوق زنان و حقوق پناهندگان و سایر اقدامات قانونی (مانند طلاق و غیره) دارند.

• اگر خشونت‌ناکی که ما در معرض آن قرار می‌گیریم تجاوز جنسی است، ارائه‌ی اولین گزارش در بیمارستان ممکن است از نظر دسترسی سریع به مراقبت‌های بهداشتی و امکان جمع‌آوری و حفظ شواهد، در اولویت باشد. در بیمارستان‌ها عموماً افسران پلیس موجودند. با اطلاع پزشک یا مستقیماً با درخواست خود می‌توانیم شکایت‌مان را به پلیس بیمارستان ارائه دهیم. در طی این روند، گزارش تکمیل و به مقامات قضایی اطلاع داده می‌شود. اگر بیمارستان چنین گزینه‌ای را داشته باشد، می‌توانیم برای احساس راحتی بیشتر، درخواست کنیم که توسط یک پزشک زن معاینه شویم.

• اگر حمله به تازگی اتفاق افتاده است، مراجعه به مؤسسه‌ی مربوطه در اسرع وقت (طی ۲۷ ساعت اول) بدون حمام کردن یا تعویض لباس، برای اطمینان از گم نشدن مدارک بالقوه مهم است. اگر قبلاً لباس‌هایی را که در زمان حمله به تن داشتیم درآورده‌ایم، می‌توانیم لباس‌ها را در یک کیسه‌ی تمیز و در صورت امکان، یک کیسه کاغذی غیر نایلونی قرار دهیم (زیرا رطوبت کیسه‌ی نایلونی می‌تواند باعث از بین رفتن شواهد شود). کیسه را ببندید و مهر و موم کنید و وقتی گزارش خود را ثبت می‌کنید آن را با خود ببرید. مهم است که سعی کنیم تا جایی که می‌توانیم به این موارد توجه کنیم، اما اگر به دلیل شرایطی که داریم قادر به انجام بخشی یا تمام این مرحله نیستیم، نباید نگران باشیم، مواردی وجود دارد که جرائم جنسی با شواهد دیگری ثابت می‌شود. جزئیاتی که ممکن است به ذهن ما نرسد توسط کارشناسان بررسی می‌شود و این تخلفات قابل اثبات است.

- ما می‌توانیم موارد نوشتاری و بصری مانند پیام‌ها و عکس‌هایی که ممکن است به عنوان مدارک حمله، مورد استفاده قرار گیرند را حفظ کنیم و یا در صورت امکان، خودمان از آثار حمله عکس بگیریم.

- افرادی که می‌خواهند از ما حمایت کنند یا ارائه‌دهندگان خدمات پشتیبانی، ممکن است برخوردهای قضاوت‌گر و اشتباه داشته باشند. ارائه‌دهندگان خدمات، حق ندارند در طول فرآیند، به‌صورت کلامی یا رفتاری (با سرزنش، ارباب، قضاوت، بی‌تفاوتی، مداخله‌ی بدون رضایت و غیره) احساس بدی در ما ایجاد کنند.

پروسه اداره پلیس

مراحل:

- می‌توانیم به نزدیکترین ایستگاه پلیس یا اداره‌ی پلیس منطقه برویم. در صورت امکان، مراجعه‌ی مستقیم به واحد مبارزه با خشونت علیه زنان و خانوادگی مرکز پلیس منطقه، ترجیح داده می‌شود.
- ما به پلیس گزارش می‌دهیم که مورد تعرض جنسی قرار گرفته‌ایم. ما می‌توانیم قبل از گزارش، درخواست خود را برای داشتن وکیل وکیل ارائه کنیم. پلیس اقدامات لازم را جهت تعیین وکیل برای ما انجام خواهد داد. در صورت درخواست وکیل در اداره‌ی پلیس یا دادسرا، وکلا بصورت تصادفی از بخش خدمات CMK کانون‌های وکلا منصوب می‌شوند، اما مشخص نیست که آیا وکیل منصوب شده به زبان شما صحبت می‌کند یا قبلاً آموزش ویژه‌ای در مورد اتباع خارجی / پناهندگان دیده است یا نه. با این حال، می‌توانید مستقیماً یا از طریق وکیل خود، درخواست کنید که اظهارات شما از طریق مترجم گرفته شود.
- پلیس به دادستان اطلاع می‌دهد و از دادستان دستور می‌گیرد. (اگر بخواهیم، خود می‌توانیم مستقیماً به دادستانی مراجعه کنیم). اگرچه پلیس موظف است برای اتباع خارجی که ترکی صحبت نمی‌کنند مترجم پیدا کند، اما مترجم اغلب در دسترس نیست! اگر ترکی صحبت نمی‌کنید، ممکن است برای شما بهتر باشد که به جای مراجعه‌ی مستقیم به اداره‌ی پلیس، برای بیان بهتر خود، به دادرهای دادگاه مراجعه کنید.

- هنگامی که به دادسرا مراجعه می کنید، دسترسی به مترجم آسان تر خواهد بود، زیرا دادسرا واحدی در داخل دادگاه است و مترجمانی نیز آنجا هستند.
- پس از ثبت اظهاراتمان، ما می توانیم برگه‌ی نوشته شده توسط افسر را کاملاً بخوانیم و به دنبال آن، برگه را به شرطی امضا می کنیم که هیچ کم و کاستی و یا اطلاعات نادرستی در آن وجود نداشته باشد. اگر اظهارنامه‌ی خود را از طریق مترجم ارائه کرده ایم، بسیار مهم است که از مترجم بخواهیم کل اظهارنامه را برای ما بخواند و اگر با آن موافق بودیم، آن را امضا کنیم. اگر فکر می کنیم ترجمه‌ای نادرست یا ناقص ارائه شده است و یا اظهارات ما به صورت ناقص در گزارش اظهارنامه ثبت شده است، این حق ما است که قبل از امضای صورت اظهارنامه، اصلاح نواقص و نادرستی را درخواست کنیم. بعداً رد کردن گزارشی که امضای خود ما بر روی آن است، بسیار دشوار است.
- پلیس ما را به بیمارستان می فرستند. در بیمارستان، اقدامات برای معاینه پزشکی و جمع آوری شواهد و مستندات خشونت انجام خواهد شد.
- پرونده‌ی ما در اداره‌ی پلیس تشکیل می شود. گزارش، اظهارات و اظهارنامه‌ی ما در این پرونده قرار دارند و پرونده به اداره‌ی دادستانی گزارش می شود. مسئولیت بعدی پلیس، شناسایی فرد مرتکب و اطمینان از انجام کارهای لازم برای مرحله‌ی تحقیقات است. اگر شما وکیل دارید، وکیل شما در هماهنگی با خودتان این روند را برای شما دنبال خواهد کرد.

حق و حقوق ما:

- اگر در خطر هستیم، می‌توانیم دستور حفاظت یا قرار منع موقت* را (که گاهی در انگلیسی به آن «حکم منع» می‌گویند) در ایستگاه پلیس درخواست کنیم. پلیس موظف است از ما محافظت کند و اقدامات لازم برای این کار را انجام دهد.
- در موارد اورژانسی که تأخیر جایز نیست، اقدامات اضطراری می‌تواند توسط دادسرا و بسته به موقعیت، توسط افسران پلیس انجام شود. پلیس نیز موظف است این دستورات را از دادستان دریافت و اجرا کند.
- به هنگام طرح شکایت در اداره پلیس، صرفاً داشتن شناسنامه یا مدارک مشابه (گذرنامه و ...) کافی است. حتی اگر کارت شناسایی نداشته باشیم، پلیس موظف است هویت ما را شناسایی کند تا اقدامات لازم انجام شود. اگر یک تبعه‌ی خارجی مقیم ترکیه هستید، می‌توانید از طریق برگه حفاظت موقت، پناهندگی مشروط یا سند حفاظت ثانویه، اجازه اقامت یا فقط گذرنامه، درخواست خود را ارائه دهید. اگر تبعه‌ای خارجی هستید و مجوز قانونی اقامت در ترکیه را ندارید، در صورت مراجعه به ایستگاه پلیس ترکیه، ممکن است با خطر پیگرد قانونی روبرو شوید. اگر به طور غیرقانونی در ترکیه اقامت دارید، به شما توصیه می‌کنیم به جای اینکه به ایستگاه‌های پلیس شکایت کنید، به دادسرا شکایت کنید.
- در مواقع اضطراری، پلیس موظف است ما را به پناهگاه زنان یا اولین واحد پذیرش پناهگاه‌ها برساند.

اگر تبعه‌ای خارجی مقیم ترکیه هستید، برای پذیرش در پناهگاه مرکز پیشگیری و نظارت بر خشونت (ŞÖNİM) باید مجوز قانونی اقامت در ترکیه را داشته باشید. به شما توصیه می‌کنیم برای پذیرش در ŞÖNİM یا پناهگاه‌های دیگر زنان، از یک وکیل یا سازمان غیردولتی پشتیبانی دریافت کنید.

- وقتی به بیمارستان، دادستانی یا واحد نظم عمومی هدایت می‌شویم، حق داریم از پلیس درخواست پشتیبانی داشته باشیم. پلیس طبق قانون هیچ تعهدی برای بردن ما -اگر در شرایط امن هستیم- ندارد، اما در شرایط مناسب این خدمات را ارائه می‌دهد.

- اگر مراجعه‌کننده ترکی صحبت نمی‌کند، پلیس باید مترجم پیدا کند یا در غیر این صورت، فرد را به دادسرا ارجاع دهد تا از طریق مترجم اظهارنامه ثبت شود.

- در مواردی که نمی‌توانیم به پلیس مراجعه کنیم، پلیس موظف است به مکانی که ما هستیم بیاید.

- وقتی ما درخواست کپی اظهارنامه یا سایر اسناد مربوط به خود را می‌کنیم، پلیس بر طبق قانون موظف است تا کپی‌های مدنظر ما را فراهم کند.

- اگر چه جرم خشونت به عنوان تجاوز جنسی ساده یا واجد شرایط در درخواست ما برای انتصاب وکیل تعریف شده باشد، آن را در محدوده قانون شماره ۴۸۲۶ قرار می‌دهد و اگر خواهان حکم حفاظت باشیم، وکیل بدون نیاز به هیچ مدرکی (گواهی فقر و مواردی از این قبیل) و به صورت رایگان توسط کانون وکلا تعیین می‌شود.

اگر می‌خواهیم حکم حفاظت از ما صادر شود اما نمی‌دانیم چگونه باید این کار را انجام دهیم، می‌توانیم در دفاتر کمک‌های حقوقی کانون‌های وکلا از یک وکیل مجرب و با تجربه در حوزه‌ی حقوق زنان و پناهندگان درخواست کنیم تا در این زمینه به ما کمک کند.

- لازم نیست تا تمام رویه را با اولین وکیل منصوب شده پیگیری کنیم. اگر از وکیل خود راضی نیستیم، این حق را داریم که با مشورت با سازمان‌های مردم‌نهاد که در این زمینه فعالیت می‌کنند، وکیل خود را تغییر دهیم. وکیل ما حق ندارد رویکردهایی چون باور نکردن ما یا قضاوتگری داشته باشد. چنین رویکردهایی خلاف اصول اخلاق و حرفه‌ای است.
- پلیس موظف به انجام تحقیقات موثر است. آن‌ها نمی‌توانند ما را وادار به انجام کارهایی کنند که وظیفه انجام آن را بر عهده دارند و یا ما را در خطر بیندازند. آن‌ها موظف‌اند با حفظ زنجیره شواهد، مدارک و یافته‌ها را به درستی جمع‌آوری و بدون تأخیر به نهادهای ذیربط تحویل دهند. تحت هیچ شرایطی، هیچکس نمی‌تواند ما را وادار به جمع‌آوری شواهد کند. این جرم است.
- این حق ما است که درخواست کنیم وکیل ما در حین بررسی صحنه جرم (جمع‌آوری شواهد) در مرحله تحقیق ما را همراهی کند.
- پلیس تحت هیچ شرایطی نمی‌تواند ما را از شکایت‌مان منصرف کند، بی‌تفاوت رفتار کند، ما را به گونه‌ای دلسرد کننده منتظر نگه‌دارد، یا اقدامی سهل‌انگارانه انجام دهد؛ قطعاً پلیس نمی‌تواند پیشنهاد مصالحه یا ملاقات با فرد مرتکب که از او شکایت کرده‌ایم را ارائه کند. تمامی این موارد جرم است. پلیس موظف به ثبت شکایت ما است.

پلیس نمی‌تواند ما را در مورد اینکه شکایت‌ها فقط به دادستانی ارسال می‌شود گمراه کند. پلیس باید در مورد شکایت یا گزارشی که به آن‌ها ارائه شده، اقدام کند.

• در روند تحقیقات، ما این حق را داریم که با فردی که مرتکب خشونت علیه ما شده، ملاقات نکنیم. ما می‌توانیم درخواست کنیم که در جلسه دادگاه و ارائه‌ی بیانی‌هی خود، تنها باشیم.

● **قانون شماره ۴۸۲۶ قوانین و اصول**
مربوط به حمایت از ما و اجرای اقدامات برای جلوگیری از خشونت در زمانی که تحت خشونت قرار گرفته‌ایم را پوشش می‌دهد. در محدوده‌ی قانون، ما حق داریم در صورت نیاز از کلانتری که به آن مراجعه کرده‌ایم اقدامات حفاظتی زیر را درخواست کنیم:
مسکن (سرپناه)، کمک مالی موقت، خدمات مشاوره روانشناسی، حفاظت موقت در صورت وجود تهدید، امکانات نگهداری از کودکان، دستور حفاظت یا قرار منع (موقت).
ممکن است با قضات یا وکلایی مواجه شویم که از مفاد این قانون اطلاعی نداشته باشند. در چنین شرایطی اطلاع از حقوق مان می‌تواند حیاتی باشد.

پروسه بیمارستان

مراحل:

• اگر حمله در ۲۷ ساعت گذشته اتفاق افتاده باشد، برای اطمینان از گم نشدن شواهد می‌توانیم اقداماتی مانند عدم استحمام و سپس قرار دادن لباس‌هایی که در حین حمله به تن داشته‌ایم در یک پاکت کاغذی تمیز و غیر نایلونی، بستن و مهر و موم کردن کیسه و به همراه داشتن آن را در نظر داشته باشیم. در صورت امکان به منظور حفظ شواهد احتمالی بر روی بدن خود (یعنی حمام نکردن) و روی لباس‌های‌تان (یعنی مهر و موم کردن لباس‌ها در یک پاکت) مدنظر داشته باشیم.

• می‌توانیم به نزدیکترین بیمارستان یا اورژانس مراجعه کنیم. در صورت امکان، بهتر است در موارد خشونت جنسی به یک بیمارستان تخصصی و دانشگاهی مراجعه کنید. (لیست بیمارستان‌های ارائه‌دهنده خدمات تخصصی را می‌توان در نقشه‌ی واحدهای خدمات پشتیبانی در وبسایت csdestek.org مشاهده کنید.)

• وقتی به بیمارستان می‌رویم پرونده‌ی پزشکی قانونی باز می‌شود. با این پرونده، هیچ هزینه‌ای برای مداخله اورژانسی و ثبت گزارش دریافت نمی‌شود. افرادی که هیچ‌گونه بیمه‌ی درمانی‌ای ندارند می‌توانند بدون نگرانی در مورد هزینه‌ها به بیمارستان مراجعه کنند.

• حتی اگر هنوز تصمیمی برای شکایت کردن نگر فتم، به یاد داشته باشیم که پزشکان طبق قانون موظف به گزارش هر گونه موارد قانونی هستند که با آن روبرو می‌شوند.

• هنگامی که به کارکنان قسمت پذیرش می‌گوییم که مورد تعرض جنسی قرار گرفته‌ایم، آنها ارجاعات لازم را ارائه می‌دهند.

• اگر پزشکان یک علامت یا نشانه‌ای از ارتکاب جرم (ضرب و

شتم، تجاوز جنسی و غیره) بر روی بدن متقاضی ببینند، می توانند درخواست یا شکایت فرد را بدون معطلی به مقامات قضایی گزارش دهند.

- در چنین مواردی، یا هنگامی که شکایت خود را شخصا ارائه می دهید، پرونده پزشکی قانونی به طور خودکار در سیستم باز می شود و پلیس بیمارستان / پلیس مطلع می شود. هنگامی که پلیس میاید، اگر متقاضی اعلام کند که نمی خواهد شکایت کند، پرونده قضایی به طور خودکار بسته می شود و کسی فرد را مجبور نمی کند که شکایت کند.

- در بیمارستان، بسته به موقعیت، متخصص زنان و زایمان یا پزشک اورژانس معاینات اولیه ما را انجام می دهد. در مواردی مانند تجاوز جنسی، حتی اگر متقاضی درخواست کند، پزشک نمی تواند بدون باز کردن پرونده پزشکی قانونی و دریافت نامه از دفتر دادستانی، معاینات واژنی و مقعدی را انجام دهد و از این نواحی نمونه جمع اوری کند. فقط می تواند در مورد وضعیت ضرب و شتم گزارش دهد. برای معاینه و جمع اوری نمونه باز کردن پرونده پزشکی قانونی و نامه دادستان الزامی است.

- معاینه‌ی روانپزشکی نیز برای سلامتی ما بسیار مهم است. علاوه بر معاینه‌ی فیزیکی، معاینه‌ی روانی نیز می‌تواند موجب جمع‌آوری شواهد مهمی در موارد خشونت جنسی شود. ما می‌توانیم درخواست کنیم که تمام بررسی‌های لازم در مورد خشونتی که تجربه می‌کنیم به‌صورت جامع انجام شود.

- اگر ابتدا به بیمارستان مراجعه کنیم و بخواهیم آن‌جا شکایت کنیم، مرکز بهداشت و درمان مراحل اولیه را در روند اطلاع رسانی انجام می‌دهد. پلیس بیمارستان اولین اظهارنامه را می‌گیرد. اگر ما تحت درمان، بستری هستیم، ممکن است پلیس به بیمارستان بیاید و اظهارات ما را ثبت کنند. اگر تحت درمان سرپایی هستیم، ممکن است از ما خواسته شود که به اداره پلیس مراجعه کنیم تا با جزییات گزارش خود را به آن‌ها ارائه دهیم.

• وقتی تمام معاینات ما کامل شد، می‌توانیم بیمارستان را ترک کنیم. کارکنان بیمارستان موظف‌اند مداخله‌ی پزشکی اورژانسی لازم را انجام و معاینه‌ی کامل پزشکی را انجام دهند و شواهد خسونت را گزارش و حفظ کنند.

حقوق ما:

• در اتفاقی که مورد معاینه قرار می‌گیریم، غیر از پزشکی که معاینه را انجام می‌دهد، هیچ کس دیگری (کادر پزشکی غیرمرتبط، پلیس، خویشاوند / آشنای ما) نباید حضور داشته باشد.

• پرسنل سلامت و درمان بدون رضایت ما نمی‌توانند به بدن ما دست بزنند. آنها موظف‌اند به سوالات ما پاسخ دهند.

• پرسنل سلامت و درمان برای سلامتی ما وجود دارند و باید کار خود را بدون عجله و در راستای حمایتی انجام دهند.

• از آنجایی که کارکنان حوزه سلامت و درمان افرادی نیستند که شرح حال ما را بگیرند، ما این حق را داریم که به سوالات آنها پاسخ ندهیم.

• حتی اگر هنوز تصمیمی برای شکایت کردن نگرفتیم، به یاد داشته باشیم که پزشکان طبق قانون موظف به گزارش هر گونه موارد قانونی هستند که با آن روبرو می‌شوند.

• در صورت تمایل می‌توانیم درخواست پزشک زن کنیم. بیمارستان تنها در صورت وجود پزشک زن موظف به پاسخگویی به این درخواست است.

• معاینات پزشکی قانونی در هیچ بیمارستانی بدون دستور دادستانی انجام نمی‌شود. معاینه‌ی زنان فقط با رضایت ما انجام می‌شود.

شفا و بهبودی به دنبال خشونت جنسی:

صبر – تلاش – شجاعت

شکایت نکردن به این معنی نیست که ما گناهکار هستیم یا خشونت‌ای که مورد آن قرار گرفتیم واقعی نیست. تضمین عدالت پس از تجاوز جنسی تنها به معنای مجازات مجرم نیست. عدالت به این معنا است که بتوانیم به حمایتی که نیاز داریم دسترسی داشته باشیم و پس از خشونت، شفا و توانمندی پیدا کنیم. ما به افرادی که خشونت جنسی قرار گرفته‌اند، اعتقاد داریم. ما تنها نیستیم...

موسسات عمومی و دولتی در ترکیه که در موارد خشونت و سوءاستفاده‌ی جنسی می‌توان به آن‌ها مراجعه کرد

شماره 183- تلفن پشتیبانی وزارت خانواده، کار و خدمات
اجتماعی استانبول

خدمات ۴۲ ساعته بدون وقفه و رایگان، به زبان های گُردی و
عربی خدمات ارائه می‌دهد. به افراد کم‌شنوا و افراد دارای
اختلالات گفتاری، از طریق تلفن‌های سازگار با قابلیت 3G در
روزهای چهارشنبه بین ساعات ۸ تا ۴۲ و در روزهای شنبه بین
ساعات ۸ تا ۷۱ پاسخ داده می‌شود.

شماره ۰۵۱ – مرکز ارتباطات ریاست‌جمهوری (CIMER)
<https://www.cimer.gov.tr>

۴۲ ساعته و هفت روز هفته، بدون وقفه و بصورت رایگان
خدمات ارائه می‌دهد. امکان درخواست ثبت شکایات و اطلاع
رسانی به CIMER از طریق شماره‌گیری ۰۵۱ به صورت
تلفنی، کتبی به پورتال CIMER و یا با استفاده از e-devlet
امکان پذیر است. ارائه‌ی پاسخ حداکثر ظرف ۰۳ روز انجام
می‌گیرد.

شماره ۷۵۱ – مرکز ارتباطات اتباع خارجی (YIMER)
<https://www.yimer.gov.tr>

خدمات ۴۲ ساعته در هفت روز هفته و بدون وقفه ارائه می‌دهد
با گزینه‌های ترکی، انگلیسی، عربی، روسی، فارسی، آلمانی و
پشتو.

اداره‌ی استانی خانواده، کار و خدمات اجتماعی استانبول

۰۹+ ۲۱۲ ۱۱۵ ۲۴ ۵۷

واحد خدمات زنان که در داخل وزارت تاسیس شده و تحت ریاست خدمات اجتماعی در هر استان موجود است. گزارش های ارسال شده به شماره 183 نیز برای بررسی به آنجا ارسال می شود.

مرکز نظارت و پیشگیری از خشونت (ŞÖNİM)

۶۹ ۱۲ ۵۶۴ ۲۱۲ ۰۹+

اداره ی کل حفاظت شعبه ی کودکان

دفاتر دادستانی های عمومی

شماره ۱۵۵ (پلیس)

شماره ۱۵۶ (ژاندارمری)

نزدیکترین ایستگاه پلیس، نزدیکترین واحد خدمات اجتماعی

مرکز کانون وکلای کمک حقوقی استانبول

۵۲ ۳۶ ۱۵۲ ۲۱۲ ۰۹+

مرکز کانون وکلای حقوق کودکان استانبول

واحد **CMK** کانون وکلای استانبول - ۱۷ ۲۵ ۴۴۴

نقشه ی حمایت از کودک

<http://www.cocukorumaharitasi.info>

csdestek.org/fa

Association for
Struggle against
Sexual Violence

[cinselsiddetlemucadele](https://www.facebook.com/cinselsiddetlemucadele)

[CinselŞiddetleMücadeleDerneđi](https://www.youtube.com/cinselsiddetlemucadele)

[cs_mucadele](https://twitter.com/cs_mucadele)

[cinselsiddetlemucadele derneđi](https://www.instagram.com/cinselsiddetlemucadele_derneđi)

www.cinselsiddetlemucadele.org

info@cinselsiddetlemucadele.org